

VETERINAIR TUCHTCOLLEGE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2014/74

X, klagster,

tegen

Y, beklaagde.

1. DE PROCEDURE

Het college heeft kennisgenomen van het klaagschrift, het verweer, de repliek en de dupliek. De mondelinge behandeling vond plaats op 24 september 2015.

2. DE KLACHT

Beklaagde wordt verweten dat zij heeft geweigerd medische hulp te bieden aan de kat van klagster, die in een acute noodsituatie verkeerde.

3. DE VOORGESCHIEDENIS

3.1. De zaak heeft betrekking op de kat van klagster, een Main Coon met de naam A, geboren op B, die drachtig was

ten tijde van de gebeurtenissen die tot de onderhavige klacht hebben geleid.

3.2. Op zondagavond 21 september 2014 heeft een consult plaatsgevonden bij de directe collega van beklaagde, tevens de vaste dierenarts van klagster, omdat de hoog drachtige kat sinds een aantal dagen wat uitvloeiing had. Deze collega concludeerde dat de kat een zeer dikke buik had, met waarschijnlijk veel jongen. Er was op dat moment geen sprake van ontsluiting. Er is een röntgenfoto gemaakt, die uitwees dat er sprake was van ongeveer 8 jongen, die nog niet ingedaald waren. Aangezien de kat geen zieke indruk maakte en nog niet in partu was, is in overleg met besloten om de situatie thuis af te wachten.

3.3. Op maandagmiddag 22 september 2014 heeft klagster enkele keren telefonisch contact opgenomen met de praktijk. De lezingen lopen uiteen over de vraag op welke tijdstippen dat is geweest. Klagster gaf bij het tweede telefonische contact aan dat de bevalling stagneerde en er een kitten in stuitligging lag en vast zat in het geboortekanaal. De dierenarts die de kat de vorige avond had gezien was inmiddels op vakantie was en klagster is te woord gestaan door een assistente, die al telefonierend naar beklaagde is gelopen, die met een patiënt bezig was. Vast staat dat klagster via de assistente aan beklaagde heeft verzocht om een visite aan huis. Klagster kreeg via de assistente te horen dat zulks wegens drukte niet mogelijk was.

3.4. In geschil is wat er bij dit telefoongesprek aan klagster overigens is verteld en of er alternatieven zijn aangereikt. Klagster stelt dat zij ook niet naar de praktijk kon komen en dat zij vervolgens met hulp van de burens zelf het vastzittende kitten uit de moederpoes heeft getrokken, dat overleden bleek te zijn en dat daar nog twee overleden kittens achteraan zijn gekomen. Later die middag heeft eerst een assistente van de praktijk nog telefonisch met klagster contact opgenomen en heeft ook beklaagde zelf nog naar klagster gebeld, maar laatstgenoemde heeft haar niet meer te woord willen staan. Klagster stelt dat zij die middag tevergeefs nog andere dierenartsen in de regio om hulp had verzocht en dat de bevalling tot 1:15 uur in de nacht heeft geduurd. Het college heeft uit

de stukken begrepen dat de overige kittens zonder hulp van een dierenarts levend ter wereld zijn gekomen.

4. HET VERWEER

Beklaagde heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Op dat verweer zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

5. DE BEOORDELING

5.1. In het geding is de vraag of beklaagde tekort is geschoten in de zorg die zij als dierenarts had behoren te betrachten ten aanzien van de kat van klagster.

5.2. Het college stelt voorop dat in zijn algemeenheid voor een dierenarts geen verplichting kan worden aangenomen om op verzoek van een diereigenaar een huisvisite af te leggen. Zeker bij gezelschapsdieren is gangbare praktijk dat eigenaren met hun dieren naar de kliniek komen. Uiteraard kunnen tussen een dierenarts en een diereigenaar andere afspraken worden gemaakt, maar dat dit in het onderhavige geval tevoren was gebeurd of dat de vaste dierenarts van klagster die zondag toezeggingen in dat opzicht had gedaan, is gesteld noch gebleken.

5.3. Het college trekt niet in twijfel dat de bevalling van de kat die bewuste maandag stagneerde en dat medische hulp van een dierenarts nodig was in verband met een kitten in stuitligging. Hoewel er verschillende lezingen zijn gegeven over het precieze tijdstip waarop klagster die middag naar de praktijk heeft gebeld, acht het college voldoende aannemelijk dat het verzoek om een visite aan huis werd gedaan op een moment dat beklaagde met een patiënt bezig was en vanwege het spreekuur niet weg kon, terwijl zij die dag als enige dierenarts op de praktijk aanwezig was (in verband met de vakantie van haar collega). Aldus gaat het college er vanuit dat

het voor beklagde praktisch onmogelijk was om een visite aan huis af te leggen, hetgeen geen tuchtrechtelijk verwijt oplevert. Niettemin resteert dan de vraag of beklagde, in de wetenschap dat de kat medische hulp nodig had, overigens heeft gehandeld als van een redelijk handelend dierenarts in een situatie als hier aan de orde mocht worden verwacht.

5.4. In dat laatste verband is van belang of klaagster alternatieven zijn aangereikt. Hetgeen partijen daaromtrent in de schriftelijke fase van de procedure hebben gesteld, heeft hierover geen uitsluitsel gegeven en de lezingen lopen uiteen over de vraag wat er die maandag bij het telefonisch verzoek om hulp door of namens beklagde precies aan klaagster is medegedeeld, behalve dan dat een visite aan huis niet mogelijk was. Waar klaagster heeft gesteld dat er in het geheel niet over andere opties is gesproken en dat zij ook niet naar de kliniek kon komen, heeft beklagde dit betwist en gesteld dat aan klaagster wel degelijk is voorgelegd om met haar kat naar de kliniek te komen of dat zij contact kon opnemen met een mobiel werkende dierenarts, die wel een visite aan huis kon afleggen en die door beklagde al eens eerder was ingeschakeld. Uit de stukken van de zijde van klaagster volgt overigens dat er in ieder geval later die middag, toen de bevalling nog gaande was, door de assistente is terug gebeld en dat toen is gesproken om eventueel naar de kliniek te komen, hetgeen klaagster heeft geweigerd.

5.5. Het college kan niet anders dan de discrepantie constateren tussen de stellingen over en weer over hetgeen er tijdens het bedoelde telefoongesprek van de zijde van beklagde is gezegd en geadviseerd. Partijen zijn om die reden uitgenodigd voor een mondelinge behandeling, om hierover te worden gehoord en om meer duidelijkheid over de feitelijke gang van zaken te kunnen verkrijgen. Het verhandelde ter zitting, waarbij aan de zijde van klaagster haar schoondochter, tevens buurvrouw, aanwezig was en aan de zijde van beklagde een van de assistentes van de praktijk, heeft die onduidelijkheid voor het college echter niet kunnen wegnemen.

5.6. Door het college kan aldus niet met zekerheid worden vastgesteld wat er tijdens het bewuste telefoongesprek over en weer feitelijk is gezegd en van de zijde van beklagde is aangeboden. Als juist zou zijn dat klaagster, zoals beklagde

heeft gesteld, toch is aangeboden naar de praktijk te komen althans haar de optie van een mobiel werkend dierenarts is voorgelegd, dan is naar het oordeel van het college onvoldoende reden om beklaagde een tuchtrechtelijk verwijt te maken. In een geval als het onderhavige, waarin partijen een verschillende lezing geven van de voor de beoordeling van de klacht relevante feiten en omstandigheden, is het vaste tuchtrechtspraak dat, wanneer op grond van de beschikbare gegevens niet kan worden vastgesteld van welke lezing moet worden uitgegaan, de klacht met betrekking tot het desbetreffende onderdeel niet gegrond kan worden bevonden. Dit berust niet op de opvatting dat het woord van klaagster minder geloof verdient dan dat van beklaagde, maar op het uitgangspunt dat het oordeel omtrent de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van handelen of nalaten waarover is geklaagd, zijn grondslag behoort te vinden in feiten en omstandigheden die als vaststaand kunnen worden aangenomen. In de onderhavige zaak is dat niet het geval en bij die stand van zaken stuit de klacht af op bewijs en is niet komen vast te staan dat beklaagde nalatig handelen kan worden verweten. De klacht zal daarom ongegrond worden verklaard.

6. DE BESLISSING

Het college:

verklaart de klacht ongegrond.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage door mr. G.J. van Muijen, voorzitter, en door de leden drs. M. Lockhorst, drs. J. Hilvering, drs. J.A.M. van Gils en drs. B.J.A. Langhorst-Mak, in tegenwoordigheid van mr. J.B.M. Keijzers, secretaris.

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2015 door mr. G.J. van Muijen, in tegenwoordigheid van mr. J.B.M. Keijzers, secretaris.